

2^a colo. ex intentionale seu existentia obiectiva in intellectu conditio sine quo 2^a concl.
 * finis agit. quia quidem hoc roe probat ea qua sunt propter finem idcirco sunt genitale sine
 diriguntur ab aliqua causa cognoscente vel posse sumitur propter sanitatem genitale
 gemitus ab agroto vel medico insanitatem. fratera qua cumque sunt a rebus roe co-
 rentibus propter finem ita efficiuntur quia ab autore non finem diriguntur sed
 nihil propter dirigi finem aca cognoscente nisi prius illa finem cognoscatur et in
 intentionale est conditio sine qua finis non agit. //

Restat ut argum. mutio proposita diluamus. Ad 1um dm. Socie peculiare Negamus ergo agere in
 causa finali ut agat quod non existit. id enim quod tanquam finis appetitur, agit est causans, q.d. n. negari.
 finis secundum suum esse reale quod non dum existit potest aut sicut creditur posse in multis propter
 existore et possideri. unde sequitur relationem causa finalis ad suum effectum non esse causans, unde dicitur quod
 realiter quodquidem relatio realis non est. alii reperiunt interdum extremo nisi infra per prius, ut
 ambo vere existant, ut cap. ad aliud in 5° Metaph. docubimus. //

Ad 2um dm. Unam eandem propter finis simul esse effectum alicuius efficientis causa
 finis operationis ipsius nam in cap. 3 dicitur. Arca sunt sibi mutuo causa et
 deambulans roe deambulationis est causa efficiens bona valitudinis. bona bale
 fido finis deambulationis. Itaque fieri potest ut finis sit effectus alicuius operationis
 finis eiusdem.

Ad 3um dm. id quod est impossibile, si non creditur esse possibile, agere potest
 in genere causa finali, nam causalitas finis nihil aliud est quam effectum habere
 est propter ipsum ex directione alicuius causa efficientis, quia quidem propter agere in id
 impossibile est, creditur sicut non possibile.

Ad postremum dm. est coargum. satis proprii ex intentionale, ex conditione
 sine qua finis non agit, quia roe dicere solemus finem esse primum in intentione,
 et si ultimum locum habeat quo ad executionem.

Quod nam agat propter finem Cap. 8um

Suntio Surius cap. proponit Arca duo quedam quae in his dubius ultimo cap.
 discutienda sunt, ut tandem exacta oboz relinguatur causa tractatio. Alterum est

tex
vrum nō agat ppter finem, alterum ē quānam sit mirebus natib⁹ necessitat⁹ vno
veterēn, ppter ad solam mām effēlū natūm necessitatē reuocabat, ut calidū ppter
reū calefacere, quod s̄abeat talem nām, Soc ē mām quā totū rerū nām ē
credebant, quod si c̄ efficientis mentionem fecerunt, ut Anaxagoras qui in ētē
posuit ē cām efficientem, Empedocles autē concordiam & discordiam in mīrīs
constitutione de ipsa locuti fuerint, nō aut in religiis singularum rēū iuratio
nibus.

Existit autē dubium. Antequam probet nām agere ppter finem, affert
roem qua beterē ppter contrarium filo p̄suadebat qua humo erat, nō ē cur
cogamur concedere nām agere ppter finem, vīdū temporē agere quod melius? ḡ
na non agit ppter finem, Antec. ostendebat, nam si quis querat cur sp̄e h̄yē
mali pluat, respondere possumus, nō ut fruges augent, sed q̄ rōe mā itaneorū
ē, ē n̄ neerū vaporem elatum usq; ad medianā aeris regionē, frigescere, corge
larīs, elongatū in aquā verti, at ppter pluere quod quidem ex necessitate
fit.

Nuod autē fruges interdū crescent eadem modo affert, at ppter coningere foliū
plumio descendente corrumpi seumentū in areo, alicuius, cum nō pluerit
ut eis corrūperetur seumentū. Nec vīr ē ē impedimentum quominus idēdi
camus reperi in partibus aliis, sūcūlū, veluti dentes priores ppter eō
acutis, genuinis, aut largis et latis, ut illi sunt apti ad dividendum cibos, vī
ad cibos, sed q̄m ita contigit rōe mā q̄m si nulli sunt defelici mā, in
īs vī abundanter ea deniq; vī ē rāo aliarum partium quā grā alicuius vīr ē
faute. Addebat præterea quā ualio recte constituta ee accedit, ac si fieret grā
alicuius, ea bene conservata ee reliqua vīrōs pro facile corrupta fuisse et nō
nulla aliarum quā Empedocles dixit consolare ex partibus hōis, hōis.

Impossibile autē ostendit non nūlī rōib⁹ nām agere ppter finē, quārum
iā ē humo, vīa quā sunt, vel sunt à casu, & gratia alicuius, sed ea quā sunt
anatira nō sunt à casu: ḡ sunt gratia alicuius, & ex cons. nā agit ppter
finem: Maior ē nota, minorem vīrō mīntio hūi, ḡ ppter ē probat Soc modo.
Casus sunt anā aut sunt semper aut plerūq; quod vīp̄si aduersarij admit
tunt: sed nō il eorum quā sunt à fortuna, aut casu fit semper, aut plerūq;
ḡ nūlī eorum quā sunt anatira fit a casu. //

Præterea inquit.

Præterea in quibus. Supponit. *Nr* vicimus e aliquo finis i. o.
tex
dependentia fieri ppter ipsam quo supposita ita argumentatur. 2^a rōe. Ut unumquodq;
agitur ita suapte nā actionē seu natūm ē fieri. & conuerso ut opūm ē fieri ita agit
nisi quid ostet; sed id quod agit anima agit ad medium eorum quā sunt ppter finem; gilla
quā sunt anima nata sunt fieri propter finem &c. ex conseq. reuera aguntur ppter finē.
Minorem probat quia si domus eet de num^o eorum quā anima sunt ita fieret et nū
arte consiliatur; at v^o nunc ppter finem consiliatur; si præterea quā nā facit nō solum
nā sed etiam arte conseruentur eidem modo fierent quo apta sunt fieri &c. tamen
si arte conseruentur fierent ppter finem; g^o id quod agit anima agitur ad mediam eorum
quā sunt ppter finem.

Agr. ars oīo. Sequitur 3^a rāo quā potius superiori exposito, aut i gr^o
Artium quādam ē quā abſoluunt ea quā nā praefere non p̄t et arcem conſtruenday
natiuum, nam enim nō p̄t effici anima quā tamen ab arte perficitur, alias v̄ quā immi
tantur nām i. que cunctem effectionem operantur. quem nā quamquidem imitantur
qualis ē medicina, ut enim nā agrotum curaret. Sumores corruptos expelendo ita
ars medicina eundem curat: sūḡr mediciūd^o ppter finem operatur etiam nā agrotū
curando ppter finem operabitur. Itaq; cum ars operetur ppter finem nā v^o quemadmodū
ars operetur efficiatur ut nā agat ppter finem præseruum in rebus natib; quemadmo
dum & i. in ijs qua per artem sunt ea quā antecedunt ppter posteriora efficiantur

Maxime aut. Quarta mā ē summi alia rōi expertia ut araneicos
fuentes tellam, formicæ congregantes grana erundines conſhuenes nūdum agit
natūr. non enim arte inveniagatine, aut deliberatione adhibita quidquāope
rantur. Sed adeo manifeste agunt ppter finem ut sint quid dubitent v̄ brummete
et intelligentia agant, an alio quoddam p̄ico. inſtitutio p̄eplantiori nali: g^o
nā agit ppter finem, quod non solum in aliis rōi expertibus cernere licet sed etiam
in plantis, efferunt enim folia grā regendi fructū & radices agunt non surſuper
sus sed deorsum alimenti succipi causā quare nā agere ppter finem.

At cum nā. Docet obiter formam ēē finem ppter quē nā in rerū genera
sionibus operatur, nam cum forma sit ultimū quid introduetur per generationē, formæ
professio erit cuius grā agens disponit mām. & cuiuscaetera sunt quā ad genra
hōmē concurrunt

fit aut

tex.

Fit que s^r n^e idem hoc modo confirmat. In iisque sunt ab arte
præterea d^r contingere error quia art^r non sequitur finem quem itendebat ut
præterea gramm^r d^r peccare quia scribendo aut loquendo non consequitur finem
artis, & præterea medicus d^r errare quia non adhibet potionem accommodatam,
ad finem intentum ex quo certe colligitur artem agere p^p finem nisi enim si
nem intenderet nullus diceretur error committi. Sed in aliis dñi fieri mox
qua sunt peccata seu errores n^a: signum g^r e^r nam agere p^p finem. Nisi enī
finem intenderet non diceretur mox trū producere, ut non diceret mox
sumanum illud quod nascitur cum uno oculo nisi n^a intenderet producere
duos oculos.

tex

Præterea i^o. 6^a rā e^r sumi? Vbi cump^r certus ordo seruat^r lib^r
operatio p^p finem. Nam qua sunt præter intentionem nullum seruantur ordine
certum; sed in generationib^r rerum seruat^r certus ordo: g^r in generationib^r rerū nō agit p^p
finem. Sicut p^p q^r cu^r aīl perfectum generationis priuorientis semen, deinde alijs intermedij mutationib^r fit emē

tex

Præterea in plantis. Quasi arridens opinione Empedocli p^pro accūsā
querit. Obiter utrum et maiisibus et orientib^r mox complicita ex partibus locis &
ponit ita etiam in plantis orientis similia mox ut complicita ex partibus vixit
& vixit nam par rōe Soc concedendum eē vī quod famen cum absurdum sit effi-
citur ut res illa aīla ortafuerint.

tex?

Præterea in seminibus. 7ª rōe probat nam agere p^p finem nam
alicuius oīa casu evenerint ac preinde ex quoniam semine quidus indifferenter
possit oriri quod cum sit aperte falsum dñ erit nam habere finem p^p quemque
refutit itaq^r su tollit nam agere p^p finem deservit & res nales & nam. Namq^r
nā constant semper ad eundem finem mouentur nisi quid obstat ut lapis deorsum
ignis sursum &c. cetera.

tex

Atqui id cuius gra. ostendit rā finis & ea qua ordinantur ad finem
possunt fieri a fortuna beluti hospitem, forte uenisse dicimus et letum ab ipso, cu
famen non uenerit ea de causa, Soc famen non diceret fieri a fortuna si semper aut
plerumq^r eueneret, quare cum ea qua anā sunt semper aut plerumq^r fiat nō di-
centur profecto sed potius p^p finem.

tex

Absurdum aut e. Respondet Soc Cocco tacita ciuidame bie homi quaque
ita obijceret. Nā nō agit de liberatione ad hibita ut patet in besy. g^r nō agit
p^p finē

¶ finem respondet negando & seq^{am} ut non vallet in artibus, nam artifices consu-
endarum natus non deliberat, an natus debet fieri ex ligno, aut ex plumbo, nec
deliberat an lignum sit prius iudicandum ex arbore quam serra secundum qm
huc exhibita manifesta sunt, neq; etiam architectus deliberat sicut ne prius faci-
enda fundamenta quam parietes erigantur & nihilominus agit p^{pp} finem quam
quam ip^s non agat deliberatione ad hibita dicitur nihilominus agere
propter finem, at v^o quia potest quis sane artis de na similitudinem impiciari,
dicens, artem agere p^{pp} finem quia e primum externum artefacti nam v^o ee
primum internum rei qua monetur: occurrit dicens parvum Socrefferre, nam eti si
ars est internarei qua monetur nihilominus agere p^{pp} finem ut patet in eo
qui curatur ab arte medicinae qua praeceptum est, quamquam pars medicinae sit
per accidens primum internum eius qui curatur, na v^o per se.

Vtrum na agat p^{pp} finem Q*i*^a

Quod na seu agens natus non videatur agere p^{pp} finem suadetur hoc modo, gere
p^{pp} finem e ordinare suam actionem a seipsum: sed agentia nata rati expetio ne
dirigunt suas actiones insipuum: g^o agens natus no agit p^{pp} fine. Min probr qm
dirigere actionem ad finem e quod p^{pp} primum rati /

Praterea nihil potest agere p^{pp} finem nisi finem cognoscat, sed qua agunt natus non
cognoscunt finem ut bestia &c res sensu carentes, g^o na no agit p^{pp} finem /

Hoc suic g^o occurramus ad uertendum e imprimis ratione in hac q^o agens natus.
intelligendum ee, actiones enim ut colligitur ex i. metaph. cap. i. & planius ex i. lib.
de anima cap. f^o non tribuuntur formae, sed suppositis quare sensus questionis e utrum
agentia nata operentur p^{pp} finem anima uertitur e' deinde ea qua agunt p^{pp} fine
in tria membra ee' cymbuta ut praecclare docet L. 15. i. p^o 2 g^o sg art. 2. & 2° 2°
g^o i. & b. alia non sunt qua nullo modo cognoscunt finem p^{pp} quem operantur ut res
alii expertes, & plantae, & inter alia ea qua non mouentur ad operandum ex
notitia obij quod persequuntur ut formae cum congregant grana ob fame futura
Spurios cum confluunt nidos ad filios futuros procreando: nec omnis formae mo-
uentur anofita, famis futurae ad congregandum grano, nec Simulacra ad conflu-
endos nidos mouentur, anofita futorum filiorum sed solo insinuati nati. Alio
v. sue.

1° Junt qua le' & no cognoscat sub finis roe', nec cognoscant habitudinem mediorum ad finem cognoscunt tamen finem materiali aquo mouentur, ut equus cum fuit a nobilitate sitis quam experitur mouetur ad querendam aquam & animata aqua mouetur ad cundum ad illam non tamen cognoscit habitudinem aqua ad cedandam sitim aut habitudinem sui motus ad aquam obtainendam. Similiter ex memoriorum ordini prateriti moueti ad venientium instabulum non tamen cognoscit habitudinem sui motus ad ordinem obtainendum. Alia demque sunt qua cognoscunt finem sub roe' finis & habitudinem mediorum ad finem ut deus p. M. treaurarius royalis.

2° Loco notandum est dupl' posse aliquid sub actione seu motu ad finem diredere, uno eo pati, ut seipsum ad finem dirigat. At ita ut ab aliis dirigatur in finem quo patitur sagitta in scopum tendit eoque a sagittario scopum ac finem cognoscente per impetus a b' ipso receptum dirigitur, qua i' gr' nō sunt rois ex perficie eas dirigunt insinu' g' roe' liberi arbitrii d'rum. Sunt tamen actiones quae v' sunt rois, ex parte ea q' nee finem sub roe' finis nec habitudinem mediorum ad finem cognoscunt non dirigunt se ipsa insinu' sed ea tñ roe' dñr agere p. finem gr' ab auctore nee verum o'rum finis & habitudinem mediorum ad eisdem finis cognoscente diriguntur ad ipsas fines per insinu' & proportionem nalem receptam ab ipso auctore n'.

Ad 1um i' gr' arg. dñr est & agens n'le dicatur agere p. finem non ee opus ut suam actionem dirigat insinu' hoc enim proprium est agentium qua' roem habent sed satis ee quod vel a'g' vel ab aliquo cognoscente finem in ipsam dirigatur.

Ad 2um, neg. est maior prop' ut excludatur.

Verum mōstra intendantur ana. Q^o 2. II.

Vñr mōstra intendi ana Nam o' ens n'le intenditur ana sed mōstrum eum est re mā & firma, est ens n'le; g' intendit' ana.

Pr' resolutione huiusq' explicandum est imprimis quid sit mōstru' & quibus de causis eveniat, deinde satissimum q' quod g' attinet ad i' mōstrum nisi alius est quam en' n'le casu ortum cum deformitate ex brachio sua specie sit homo. Sunt tamen & brachia et duocapita & cæt. Docet aut' Alb. Mag. Soc' loco tractatus cap. 3°.

cap. 3° 4° de causa in generatione nostra contingere; alioquin enim sunt ^{et} penari
am mā, aut in toto ut cum nascitur pigmeus homo, aut in parte ut cum nascitur
homo cum ^{et} in digitis. Alioquin exsuperantia mā, aut in toto ut cum cum nasci-
tur homo maioris magnitudinis quam par sit; aut in parte ut cum nascatur cum
sex digitis. 3° prouenient nostra ex indebita proportione qualitatum ad mā,
5° calorū aut humiditatis si enim excedit humor nascatur homo obesus et ali-
quā mente captus si v^o excedit calor nascatur exilis. 4° demq; contingunt ex
malitia continentis, i.e. eius partis intra quam fœtus in utero materno continetur
qua de causa gravitatur interdum soiū gibosi claudi bicorpores & alijs pleriq;
modi affecti. Ceteras mortisorum causas late videre poteris apud magnū Alb.
eo supra citato quā p^oancis persp^onit dominicus soto q^o b^o Surus libri.

Quod attinet ad 2° um animaduertim e' propter causas vlej ut deū opinu'
Max. orbis cœlestes concurrere duas causas particulas ad productionem
iusti mōtri. Altera quæ intendit producere ens nāle perfectum alteramque
priorē impedit e' quæ in causa ut producatur mōstra s. ad productionem
minis cum sex digitis concurrit vrbis seminalis soiū quæ intendebat produ-
cere soiēm cum quinque trī digitis. Ad uerū e'
praterea tria effectari posse in quoniam mortis v. gra in hoc habente sex di-
gitis, imprimis nam humana cui per accidens conuenit sextus digitus quæ
appellari fundementum remotum deformitatis quæ conuenit mortis, dende
cum digitum qui e' fundamen^{tū} proximum deformitatis. Semper deformitate
ipsam quam mortis vocabulum formaliter significat.

Hij positis sit i^a concl^o. Nā simptū pro cā parlari quæ intendit producere
ens nāle perfectum non intendit mortis mōstrum quo ad fundementum proximum de-
formitatis & ex conseq. nec deformitatem ipsam sed potius duob; hæc sunt effec-
tus casualis respectu illius. que assertio facile ostenditur qm cā illa persistente
debat producere ens nāle perfectum per accidens i^o p^o conuincere ex par-
ticularis impedientis quæ raro solet coniungi producit sextum digitum & ex
consequenti deformitatem ipsam.

2° assertio: Alloatra non sunt effectus casualis respectu causarū blūm. Sac
probatur, nam imprimis respectu dei neguquam e' sunt casualis effectus
cum eius cognitione & prouidentiam nullus effectus subter fugere possit

nec etiam

nec etiam respectu alterius casus utrum, nam caro vel suo concursum indifferenter
sunt ad hunc vel illum effectum, nec intendunt magis hoc quam equum, aut
bovinum cum quinque digiti quam cum sex, sed namque particulares sunt quae
magis determinant ad productionem hunc vel illius effectus, ex quo fit
ut nullus effectus sit praeter intentionem causarum illarum & ex eo sequatur
nullus effectus sit casualis respectu ipsarum.

3^a conclusio mo^rtha quo ad fundamentū propinquu^m & ex eo sequitur defor
mitatem interdum sunt effectus casualis respectu cā particularijs impeditijs
interdum v^o sunt effectus perse intenti qua quidem probatur. Nam qn^o cā impo
diens ita intervenit ut ad eius actionem per accidens &c raro sequatur effectus
mo^rtuos sus talis effectus respectu illius casualis erit qn^o v^o ita coniungitur
cum causa impedita ut ad eius concursum semper aut plerumq^e effectus
mo^rtuos enierat talis effectus respectu illius dicitur perse intentus salte
secundario. //

Ad argum^{um} mutio propositum respondet omne enim nāle intendi a modo
perfectum sit quod v^o ē imperfectum non intendi saltem quo ad imper
fectionem seu deformatatem atq^e fundamentum proximum huius deformati^m

Quomodo necessitas in rebus naturalibus inueniatur Caput 9.

Hoc ultimo cap. inquit Ar^o quanam sit in rebus naturalibus ratio nece
ssitatis. Hoc ē utrum effectus nāles Soc vel illo modo fiant & utrum hac
aut illa habeant attributa ex suppositione finis ad quem diriguntur. An
simpliciter causas internas possimus q^o p. manū ut veteres p. hli puta
bant dicentes effectus nāles constare necno partibus dispositis. Soc vel illo
modo p. solam nām mā. ut caput occupare supremum locum in hoc
quod suapte nā leuius sit ceteris partibus, pedes item obtinere infimas p.
quod sint gravissimi. Soc aut explicabant accepta similitudine. a domo
in qua lapides et funda menta inferiore p. occupant p. sui gravitate,

Latentes v.

latires v. et ligna superiores p. sui levitatem.

tex

At quamquam non sine. Reiecta senia philosophorum docet effectus natus necesse peri hoc vel illo modo, & habere hoc vel illa attributum, non tamen summi ultimo necessitatem a materia sed a fine inquit diriguntur quia enim constant tali mā sunt hoc vel illo modo, constant aut tali mā quia ad talēm finēm diriguntur, quod & omnis exemplo declarat, quae ideo ventis et imbris resistit et per tali ordine collocata habet quia tali mā constat, constat aut tali mā p. finem qm̄ s. ad habendum facta ē.

tex

Est aut ipsum. Explicat eiusmodi necessitatēm finis compariatione facta cum rationationibus, finis enim in operationibus ita se habet quemadmodum pria suae sumptiones rationationum quod idem docet 7° eti. cap. 2°, etenim si sumptiones verae sunt conclusionem quoq; veram eē necesse ē qm̄ ex vero non nisi verum concluditur, non tamen si concl. vera ē necesse ē sumptiones veras quia ex falso verum p̄t concludi, itamen cōcl. falsae oportet, saltem alteram præmissarū falsam ēē qm̄ falso ex 2° nō colligitur. Hoc idem pari modo in operationibus p. finem cernere. Nam si finis talis ē media ad illum finem talia ēē debent, non tamen oportet ut si media talia sunt finis estiam tali sit, si aut media talia nō sunt finis tali nō erit.

Ut aut hoc placuisse intelligas ad uerte finem dubius modis conferre posse cum medijs qua sunt ad finem. Alter quo ad intentionem i, qua rōe finis proponitur aut obtinendus quo patitur ita se habet finis ad media ut pria ad conclusionem: nam finis in intentione præcedit ea qua sunt ad finem. Alter quo ad executionem i, qua rōe media applicantur ad finem consequendum quo patitur ea qua sunt ad finem ita sunt affecta ad finem ut pria ad conclusionem, qua quo ad executionem ea qua sunt ad finem prioria sunt ipso fine, ita qm̄ finis priori modo ita se habet ad ea qua sunt ad finem ut pria ad conclusionem posterioriā mō contrarie habet, nam quo ad executionem finis ē ultimum ut conclusionem: easq; qua sunt ad finem sunt veluti pria quorum utrumq; significat cum semel dixit simili modo se rem habere in operationibus ut in

in rationationibus, iterum rem contrarie m^o se habere. Item iuxta priorem sensum docuit finem ea prium non actionis sed cogitationis.

tex

Atq; ambe quidem. Docet ad phum nalem pertinere redere causam necessitatis effectui naliūm hūm cap. mā sum exp^r finis possimūq; exp^r, finis coquod non solum ē causa cur effectus talis sit sed etiam cur constet tali mā; Demde subiicit finem qui ē prium in operationibus faciem in def^r ana rei, nam personem & hīmo quidam definitur aroē b^o finis eē summōdām roem mediorum ex eo namq; bonus fit ex lateribus lapidib^r atq; lignis qm̄ ē arte factum quo atēpestatibus protegantur et qm̄ sanctas ē debita humorū proportio neciūm ē ut per certa media adea feruentur.

tex

Fortasse aut. Qm̄ docuerat possimū ex fine accipendam eē roem mediorum posse aliquis credere indefinitiōe eorum quæ sunt ad fine nō ee ponendam manū idcirco admonet posse interdum ad liberi manū inde eorum quæ sunt ad finem. Cum nū munus serra v. grā sit diuisio sacra diuisio non erit nisi serra dentes habeat dures qui non exlabunt nisi sit ferrei quare per manū p̄t definiri serra sedicas, ee instrumentum ferreū duendis lineis accommodatum.

Sed contra dicta obijcies aliquo p̄spōe corrumpti neciū conuenit reb^r corrup^r corrupti p̄ficiunt amia libilibus non tñ p̄fī finem sed p̄fī manū: q̄ non semper summittur neccitaz interpretatiōe, quādāya fine. /

Pro solutione aduerte dubibus modis aliquid intendi p̄fī finem. Alt^r dirate quo pacto medio quæ ad libentur ad aliquem finem dñm intendi p̄fī talē fine. Alt^r v^o indirecite et interpretatiōe quo pacto dñm intendi ea iorū quæ ita sunt communia cum aliquo fine vt non raro consequantur tale finem vt qui per petratō homicidium vt summat vindictam dñr intendere deformitatē peccati^r coniuncta ē cum homicidio, et qui ludit vt lucretur si amittat pecunias dñr intendisse pecuniarum amissionem quæ sepe cum ludo coniuncta ē. //

Ad obiectionem igr dñm ē manū intendere corruptionem p̄fī iorationē quæ ee non p̄t absq; corruptione, ioratio enim bniū ē corruptionē alterius sit affirmat. Ar^r v^o de iorationē quæ sit utnā no contulerit reb^r iorabilib^r manū quæ eet cā corruptionis nisi vt eet cā iorationis. //

Annotat. 9

Annotaciones in 3. librum.

Physicorum.

Hactenus Ar' egat de principijs & causis entia naturalijs incoide
incep. v° accommodatisimo ordine de affectu nobis eius de-
putaturus ē. Primum qd de motu, cum n superiori libro per motum definito fierie
na ignorabitur proposito nā def° atq; adeo nā nisi motu intelligatur. Ceterumqz
motu ut ait Ar' ē degrē continuorum continuū aut sicut dicitur per infinitum
(ē enim continuū id quod infinitum dividit) properea explicatio motu agendū ē de
infinito. //

Præterea quia motus fieri non p̄t absq; loco & tempore, et nec ut vetere p̄tabat
absq; uacuo ideo deis in sequentibus erit agendum. Agendum ē etiā deis affectio-
nibus qm̄ coesit orbis entibus nālibus. communiora enim prius quam minus coia
sunt explicanda. duas igr̄ p̄t. Sic liber continet, unam de motu altera de infinitu-

Eorum igr. Definiturus Alē motum 3 præmitit diuisiones quārum
i. ē. Eorum quā sunt quādam sunt alii tantum quādam potius & alii exqui-
bus membris facile colliguntur 3^{um}s. quādam sunt potius. Huius diuisionis du-
plex sensus ē. p̄t. prior ē. Entium quādam sunt alii tñ, et forma omnes, summa
separata, sum et informantes sive subtiliter sint sive accidentales, quādam potius
tñ ut mā primo, quādam deniqz. sunt potius & alii ut composita nālii quā insu-
eentia includunt alium sive firmam et potiam sive mām. Posterior sensus ē.
Entium quādam sunt alii tantum quo ad aliquam formam eis quā aliqua forma
habent summē perfectam ut summē calidum vel album. Hac nō sunt in potia
ad aliquam partem eius formae quam habent in summo. Alia v̄ sunt potia.

tantum,

3°. quo ad aliquam formam ut ea qua ita sunt in potia ad aliquam formam
ut n^o bil eius. Sunt aequisitum ut aqua antequam calefaciat res. Etiam caloris, illa
denique sunt alii. 3°. I^m aliquam formam ut sunt ea qua formam aequalam
Sunt partim acquisitam, partim acquirendam ut calidum ut quicq;. Et secundum
adulta est ab aliis ut distinguere. Nam a potia vel uaria posteriori sensu
alii. Sunt absentia potiorum: quorum cognitio inferunt ad def. motus tradicendam
cap. sequenti. //

2°. diuisio est. Aliud est substantia aliud est quantum. Et hoc quod diuisio est entis in
decem praedicamenta, ideo per afferatur ut intelligatur postea in quibus praedicamentis
reperiatur motus. //

extra paternitatis
pendat in adiunctione
rationis. R³ tandem est Relatiuorum alia exceptione distinctione. Quod dicitur, quod sunt
quorum ratio finiandi est quantitas, vel primum quantitatis: quae in eo sunt uerum
ratio finiandi est actio et passio. Quod diuisio ideo afferatur ut intelligatur non
est relationem sed potius relationis fundamentum.

tex Non est autem ullus. In extremitate qui per motum acquiritur cognos-
cenda est nam et distinctio motus in suis speciebus, ideo ante distinctionem motus docet
nullum esse motum praeter res ipsas, et per quem non acquiratur res alienius pra-
dicamenti: quod probat, quia in eo quod mutatur vel mutatur ad substantiam vel ad
quantitatem, vel ad qualitatem, vel ad ubi: cum autem nihil sit commune unius
cum ad res diversorum praedicamentorum nulla est abitur per motus aut mutatio-
nis, quia non sit vel ad substantiam, vel ad quantitatem, vel ad qualitatem, vel ad ubi. //

tex **V**numquodque. Cum in brevi quoque praedicamentorum ad quae est motus
vel mutatio reperiatur, saltem duo huius qui per motum acquiri possunt aut muta-
tionem, nam in substantia reperiuntur formae ad quam tendit genitio et priuatio, ad qua
tendit corruptio, in quantitate autem maior quantitas ad quam tendit accres-
cio, et minor quantitas ad quam tendit decrescio. In qualitate vero albedo est
ingredio: et in prima ubi obversum est ubi deorsum ad quorum alterum
tendit leue, ad alterum vero graue: cum inquam ita sit summandum erit diuer-
sitas specifica motuum seu mutationum ex diversitate specificarum
ad quae est motus sine mutatione. //

Verum ignorato motu necesse sit ignorare
nam. Q^o unica //

Partem affirmatiuam sumus quæstionis afferuit. Ar' in h[oc]o sumus cap. cum
dicunt si ignoreh[er]e motu necrum e[st] ignorari nam. Pars d' negat argum. br.
conprimari. Primi quia nam e[st] plenotum bedulam e[st] motu superioris
libri: g[ra]m[mar] pt cognosci quo cumq[ue] alio ignoratu //

2° subh[ab]it e[st] cognitione prior accidente ut affirmit. Ar' 7° metaps. cap. i^o:
Sed na[on] e[st] subh[ab]it e[st] motu accidente: g[ra]m[mar] pt na[on] cognosci ignoratum motu //

3° ea e[st] priore cognitione suo effectu, sed na[on] e[st] causa motu ut patet ex defini-
tione na[on] r[ati]o na[on] pt cognosci absq[ue] motu //

Ut h[ab]et q[ui] explicetur aduertim e[st] nam duobus modis expellari posse. Unum s'm
racem absolute na[on] m[od]i. 2° forma substantialis: alt. quare e[st] causa e[st] subh[ab]it
relationem c[on]tra. Est enim na[on] primum G[ra]m[mar]. ut id moueat. Et quiescat in quiete
ut superiori libro docuimus. Duabusq[ue] conclusiōib[us] q[ui] occurrendimentis //

Prima concl. Na[on] absolute considerata suapte na[on] cognosci pt absq[ue] motu.
qua[re] quidem excepto quod na[on] ita sumpta nec motum in sua entia includit, nec
ullum habet entialem respectum ad motum. Pot[est] ergo na[on] absolute sumpta cognosci
suapte na[on] absq[ue] motu quamquam neg[ati]v[em] no[n] e[st] nam non nisi per motum intelligi
posse anobis qui per effectus in cognitionem causarum devenire consuevimus. In-
de commentator i^o ftisico lib. afferuit manu primam Q[ui] ex conseq. formans sub-
stantialem n[on]quā anobis cognitas, fuisse nisi varia rerum transmutationes, sen-
sibus ipsi percepta fuissent. //

2^a conclusio. Na[on] accepta ut habet relationem c[on]tra ad motum no[n] pt absq[ue] ipso
motu intelligi. H[ab]et aut[em] effectio nulla eget confirmatione. Cum enim id quod
ad aliud referatur qua[re] no[n] referatur non possit illo modo percipi absq[ue] eo ad quod
referri dicitur no[n] v[er]o ut habet relationem c[on]tra referatur ad motum cuius e[st] primum et
causa: efficiatur ut na[on] qua[re] no[n]. Habet relationem c[on]tra no[n] possit illo modo sine motu
cognosci. Ex quibus iam patet quo paulo ignorato motu necesse sit ignorari
nam sine illa absoluta accipiatur sua ut habet relationem c[on]tra.